

Kościół Wszystkich Świętych

Zbudowany został jako świątynia ewangelicka pw. św. Krzyża wg proj. Antoniego Höhne w l. 1777-1787. Wykonawcą wyposażenia wnętrza z l. 1785-87 był Augustyn Schöps. Od 1945 r. jest świątynią katolicką pw. Wszystkich Świętych, a od 1981 kościołem parafialnym.

To budowla późnobarokowo-klasycystyczna na planie prostokąta o założeniu centralno-krzyżowym z wieżą od zachodu i zakrystią od wschodu. Nad wejściem głównym figury św. Piotra i św. Pawła z 1788 r., a w kruchcie wieżowej m.in. rzeźba Mojżesza z 1787 r. (A. Schöps) i chrzcielnica z 1785 r. Centralna część świątyni nakryta jest eliptyczną pseudokopułą, wspartą na ośmiu filarach, pomiędzy którymi wstawione są dwupoziomowe empory. Nad wejściem do nawy kościoła drewniana loża z lat 1785-87 (przekształcona w latach 1926-27), wsparta dwoma rzeźbami atlantów. Z wyposażenia na uwagę zasługuje ołtarz główny z obrazem *Ostatnia Wieczerza*, zespolony z amboną (z medalionem św. Pawła i zegarem w formie kanelowanej kolumny) i organami. Nad ołtarzem prospekt organowy z 1785 r. z kartuszem zawierającym monogram króla Stanisława Augusta. Pod emporą północną tablica inskrypcyjna Siegmunda Friedricha Goebła z XVIII w.